

Mishnah Nedarim, chapter 10

משנה נדרים פרק י

(1) In the case of a betrothed girl [who is a *na'arah*, i.e., has sprouted pubic hair and is between the ages of twelve years and a day and twelve and a half, her vows have validity and] her father and her betrothed husband may annul her vow [since she is considered under the jurisdiction of both. Before then, a

א נערה המארסה, אביה ובעלה מפרין נדריה. הפר האב ולא הפר הבעל, הפר הבעל ולא הפר האב, אינו מופר, ואין צריך לומר שקיים אחד מהן: ב מת האב, לא נתרוקנה רשות לבעל. מת הבעל, נתרוקנה רשות לאב. בזה יפה כח האב מכח הבעל. בדבר אחר יפה כח הבעל מכח האב, שהבעל מפר

girl from the age of eleven years and a day until twelve and a day, her vows are examined and have no validity unless she knows in Whose Name she vowed, after she is twelve and a half she is referred to as a *bogeret*, and is no longer under the jurisdiction of her father]. If her father annulled [her vow] but not her husband, or if her husband annulled it but her father did not; it is not annulled [since both must annul the vow]. And it goes without saying if one of them confirmed it. [Furthermore, if one confirmed and the other annulled and afterwards the one who confirmed had his confirmation annulled, he may no longer combine to annul her vow since there existed a period where both did not have the option to annul at the same time.]

(2) If [during this period] the father [of the betrothed *na'arah*] dies, his authority does not pass over to the husband [the husband's privilege of sole annulment is valid only when their marriage has been fully consummated through *huppah*]. However, if the husband dies, his authority does pass over to the father [and he may annul the vow on his own]. In this respect the father's power is greater than the husband's. But in other respects the husband's power is greater than the

רבנו עובדיה מברטנורא

א נערה המאורסה. בת שתים עשרה שנה ויום אחד והביאה שתי שערות קרויה נערה, עד ששה חדשים. ובת י"א שנה ויום אחד, נדריה נבדקים, אם ידעה לשם מי נדרה ולשם מי הקדישה, נדרה נדר, ואף היא אביה ובעלה מפרין נדריה: הפר האב ולא הפר הבעל. משום דהוה אפשר למטעי ולפרש אביה ובעלה מפרין נדריה, או אביה או בעלה, תנא הפר האב ולא הפר הבעל וכו', לאשמועינן דתרווייהו צריכין להפר: ואין צריך לומר שקיים אחד מהם. שאם קיים אחד מהם אין השני יכול להפר. והא קמשמע לן שאע"פ שנשאל האחד מהם שקיים על הקמתו, כדקיי"ל נשאלים על ההיקם, אין זה שנשאל על ההיקם יכול להפר יותר הואיל ולא היו יכולים שניהם להפר בבת אחת: ב מת האב לא נתרוקנה רשות לבעל. שאין הבעל מפיר נדרי אשתו עד שתנשא: מת הבעל נתרוקנה

father's, for the husband may annul her vows as a *bogeret* whereas her father cannot.

(3) If she vowed as one who was betrothed and got divorced on the same day [that her father heard of her vow, after that day the option of annulment of the vow expires] and then was betrothed again on that same day, even a hundred times; her father and her last betrothed husband may annul her vows [even those she took while being betrothed to her first

husband]. This is the general rule: As long as she has not entered her own jurisdiction [due either to a fully consummated marriage or becoming a *bogeret*] even for one hour, her father and last husband can annul her vows. [However, once fully married the husband may not annul the vows his wife took before the marriage, Thus continues the next Mishnah]

(4) It is the practice of scholars that before his daughter [who was a *na'arah*] would leave him [to get married] he would say to her: All the vows which you made in my house are hereby annulled. So too, the [betrothed] husband before she entered his jurisdiction [through *huppah*] would say to her: All vows which you made before entering my jurisdiction are annulled [and thus jointly the vows are revoked] because once she entered into his jurisdiction he cannot annul them.

(5) A betrothed woman [who was a *bogeret* and thus, neither her father nor her betrothed may annul her vows] who [due to the groom (see Bartenurah, Ketubot

רבנו עובדיה מברטנורא

רשות לאב. ומפר כל ימי נעוריה דכתיב (במדבר ל') בנעוריה בית אביה: **והאב אינו מפר בבגר.** כדכתיב (שם) בבית אביה בנעוריה: **ג נתגרשה בו ביום.** ששמע האב, שאם עבר היום שוב אינו יכול להפר: **ונתארסה.** לאחר, בו ביום: **אביה ובעלה האחרון מפירין נדריה.** שנדרה בפני הארוס הראשון, שהארוס מיפר בקודמין כל זמן שלא יצאה לרשות עצמה. לא מחמת בגר ולא מחמת נשואין: **ד עד שלא היתה בתו יוצאה מאצלו.** קודם שתבא לרשות הבעל, וכן הארוס אומר לה כן: **עד שלא תכנס לרשותו.** שמשנכנסה לרשותו אינו יכול להפר, שאין הבעל מפר בקודמין. ושמעינן ממתניתין שהבעל יכול להפר נדרי אשתו אפילו בלא שמיעה, מדקתני וכן הבעל עד שלא תכנס לרשותו אומר וכו' **בוגרת ששהתה י"ב חודש.** בוגרת שאין אביה מיפר נדריה ותבעוה

5:2)] waited [past the] twelve months [allotted her to get married] and a widow who [due to the groom] waited [after the] thirty days [allotted her to get married] — Rabbi Eliezer says: Since her betrothed husband is now responsible for her maintenance, he may annul [her vows]. But the Sages say: The husband cannot annul [her vows] until she [fully] enters into his

חדש, ואלמנה שלשים יום, רבי אליעזר אומר, הואיל ובעלה חיב במזונותיה, יפר. וחקמים אומרים, אין הבעל מפר, עד שתכנס לרשותו: ו שומרת יבם בין לרשותו בין לשני יבמין, רבי אליעזר אומר, יפר. רבי יהושע אומר, לא אחד אבל לא לשנים. רבי עקיבא אומר, לא לאחד ולא לשנים. אמר רבי אליעזר, מה אם אשה שקנה הוא לעצמו, הרי הוא מפר נדריה, אשה שהקנו לו מן

domain [through *huppah*].

(6) If a woman was awaiting *yibum* [levirate marriage] whether from one or two *yevamin* [i.e., whether her deceased husband had one or two surviving brothers]; Rabbi Eliezer [maintains that after a levir addresses a *ma'amer*, (i.e., he said to her in front of witnesses: You are betrothed to me,) it is considered a fully valid Biblical levirate acquisition, and therefore, he] says: [If one of them made a *ma'amer*,] he may annul [her vows]. Rabbi Yehoshua says: [Only if she awaits levirate marriage] from one [and thus there is already a clear levirate bond in force], but not from two [since either may be her future levirate husband the bond is not as strong. Rabbi Yehoshua maintains that where there are two levirs, even where one addresses a *ma'amer*, it is not considered a fully valid Biblical levirate acquisition and thus he may not annul]. Rabbi Akiva says: Neither from one nor from two [he maintains that neither a levirate bond nor a *ma'amer* has sufficient force to give one the privilege of annulment]. Rabbi Eliezer argued: If a man [in partnership with her father] may annul the vows of a woman whom he acquired himself [by betrothal], how much more so can he annul [in partnership with her

רבנו עובדיה מברטנורא

לינשא ושהתה י"ב חודש שמכאן ואילך בעלה חייב במזונותיה: ואלמנה. ששהתה שלשים יום. משתבעה לינשא שהיא אוכלת משל בעלה: רבי אליעזר אומר הואיל ובעלה חייב במזונותיה. הוא מיפר את נדריה. ואין הלכה כר"א: ו שומרת יבם וכו' ר"א אומר יפר. כשעשה בה יבמה מאמר מיירי, דסבירא ליה לר"א מאמר קונה ביבמה קנין גמור מן התורה. ואם היא נערה ויש לה אב, אביה ויבמה שעשה בה מאמר מפירין נדריה: רבי יהושע אומר לאחד ולא לשנים. דלא סבירא ליה לר"י מאמר קונה קנין גמור, מיהו סבירא ליה דיש זיקה, וזיקה ככנוסה וכשאין שם אלא יבם אחד מיפר, אבל כשיש שני יבמין אין שום אחד מהם מיפר שאין ברירה: ר"ע אומר לא לאחד ולא לשנים. דסבר זיקה אינה ככנוסה, ומאמר אינו קונה קנין גמור מן התורה: אשה שקנה הוא

father] the vows of a woman given to him [in levirate marriage] by God! Rabbi Akiva said to him: This is not so; for regarding a woman he acquired [the reason that he may annul, is exclusivity,] because no one else has any matrimonial rights to her; will you say the same regarding a woman [the *yevama*] granted to him by God, in whom others [i.e., the other surviving brothers of her husband] also have rights! Rabbi Yehoshua said to him: Akiva, your words [would make sense] regarding [a case where she was awaiting levirate marriage] from two

השמים, אינו דין שיפר נדריה. אמר לו רבי עקיבא, לא, אם אמרת באשה שקנה הוא לעצמו שאין לאחרים בה רשות, תאמר באשה שהקנו לו מן השמים, שיש לאחרים בה רשות. אמר לו רבי יהושע, עקיבא, דבריד בשני יבמין, מה אתה משיב על יבם אחד. אמר לו, אין היבמה גמורה ליבם כשם שהארוסה גמורה לאשה: ז האומר לאשתו, כל הנדרים שתדרי מכאן עד שאבוא ממקום פלוני, הרי הן קימין, לא אמר כלום. הרי הן מופרין, רבי אליעזר אומר, מופר. וחכמים אומרים, אינו מופר. אמר רבי אליעזר, אם יפר נדרים שבאו לכלל אסור, לא יפר נדרים שלא באו לכלל אסור. אמרו לו, הרי הוא

yevamin, but what will you answer where there is only one *yavam*? He said to him: A *yevamah* [who is not liable the death penalty, should she have illicit relations] is not as strongly bound to her *yavam*, as is one who is betrothed to her husband [who is liable the death penalty should she have illicit relations].

(7) If one says to his wife: All vows which you will vow from now until I return from such-and-such a place are hereby upheld; [he] did not say anything [since she may take unusual vows which he may not wish to confirm, thus his blanket confirmation is in error]. [If he says:] Are hereby annulled; Rabbi Eliezer says: They are annulled, while the Sages say: They are not annulled. Rabbi Eliezer said: If he may annul vows that [she made, which thus] already had the force of a prohibition, then surely he can annul those [future] vows which have no force of prohibition! They said to him: It is written: “[Any vow ...] her

רבנו עובדיה מברטנורא

לעצמו. היינו ארוסתו: הרי הוא מיפר נדריה. בשותפות עם אביה: אשה שהקנו לו מן השמים. דהיינו יבמתו: אינו דין שיפר נדריה. בשותפות עם אביה: שיש לאחרים רשות בה. שגם היא זקוקה לשאר אחים מה אתה משיב על יבם אחד. כלומר תשובתך טובה על דברי ר"א שאומר שמיפר אפילו כשיש ב' יבמין, מה תשיבני על דברי שאני אומר לאחד ולא לשנים: אין היבמה גמורה ליבם. להתחייב מיתה הבא עליה כשם שהארוסה גמורה לאישה לענין חיוב מיתה והלכה כר"ע: ז הרי הן קימין לא אמר כלום. דהוה ליה קיום בטעות, לפי שיש נדרים שלא יחפור בקיומן: הרי הן מופרין רבי אליעזר אומר מופר. דמסתמא אין אדם רוצה בנדרי אשתו: נדרים שבאו

husband can uphold it or annul it” (Numbers 30:14), [meaning] that which entered the category of upholding also entered the category of annulment, however, that which has not yet entered the category of upholding also has not entered the category of annulment.

(8) The annulment of vows is done

during the whole day [that the father or husband heard of the vow, until nightfall. This is deduced from the verse which states: “But if her husband thwart her on the **day** that he heard it” (Numbers 30:9)]. This has an element of stringency, and of leniency. How so? If she vowed on the night of *Shabbat* [Friday night] then he may annul on the night of *Shabbat* and on [the following] *Shabbat* day until nightfall [this is deduced from the verse: “However, if her husband remained silent about her from **day to day**” (ibid. verse 15), thus there are times when he may absolve a full twenty-four hour period]. If she vowed right before nightfall he may annul only until nightfall, once the night has fallen and he has not annulled, he may no longer annul it.

רבנו עובדיה מברטנורא

לכלל איסור. לאחר שנדרה אסורה בהם אם לא יפר לה הבעל: **שבאו לכלל הקם.** נדרים שחלו כבר: **ה הפרת נדרים.** שאמרה תורה (במדבר ל') ואם ביום שמוע אישה יניא אותה היום. עד שתחשך, שנאמר ביום שמוע. והא דכתיב מיום אל יום, צריכא, דלא תימא ביממא אין בליליא לא, קמ"ל מיום אל יום דוימנין שיש לו זמן להפר מעת לעת, כגון אם נדרה בתחלת הלילה: **ויש דבבר להקל ולהחמיר.** כלומר פעמים שיש להפריה זמן מועט ופעמים זמן מרובה: **נדרה בלילי שבת.** האי דנקט בלילי שבת לאשמועינן שמפירין נדרים בשבת ואפילו שלא לצורך השבת. והחכם אינו מתיר בשבת אלא נדרים שהן לצורך השבת, ואע"פ שהיה לו פנאי מבעוד יום יכול להתיר לצורך השבת: **שאם לא הפר וחשכה אינו יכול להפר.** שאין הפרת נדרים מעת לעת אא"כ נדרה מתחלת הלילה. ולענין הפרה אינו מועיל עד שיאמר מופר לך כלישנא דקרא, דהפרת הבעל הוא מכאן ולהבא בלא טעם, כמו את בריתי הפר (בראשית ז'). וחכם הוא שאומר מותר לך אין כאן נדר ואין כאן שבועה שהוא עוקר הנדר מעיקרו. ואם אמר החכם בלשון הפרה והבעל בלשון התרה, אינו מותר ואינו מופר. ואם אמר אם לא נדרת מדירך אני, דבריו קיימים, ואין צריך שיאמר קיים ליכי, הואיל ואפילו שתק כל אותו היום הנדר קיים, בדבור כל דהו נמי הוי קיום. ובשבת יאמר טלי אכלי טלי שתי, ולא יפר כדרך שיאמר בחול, והנדר בטל מאליו. ואם אינו יכול להכריחה, מבטל בלבו ואין צריך להוציא בשפתיו. ודוקא ביטול כגון טלי אכלי שהוא מכריחה לעבור על נדרה הוא שמועיל אם חשב בלבו אע"פ שלא הוציא בשפתיו, אבל הפרה שאינו מכריחה לעבור על הנדר צריך להוציא בשפתיו ולא

סגי אם הפר בלבו